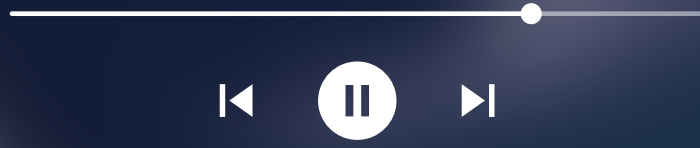

TELETEKST DERGI

Eski Teletekste Yeni Adet

EDİTÖRLER

HAZAL ARTUĞ
İBRAHİM KARAKUŞ
MİNERVA

MAIL: teletekstdergi@gmail.com

INSTAGRAM: [teletekstdergi](https://www.instagram.com/teletekstdergi)

TWITTER: [@teletekstdergi](https://twitter.com/teletekstdergi)

İÇİNDEKİLER

MİNERVA

OLMADIĞININ PEŞİNDE

AYŞE NUR ÇALIŞKAN

ANKARA

HAZAL ARTUĞ

LÜTFEN SARI ÇİZGİYİ GEÇMEYİNİZ

İBRAHİM KARAKUŞ

BELİRSİZLİKLERE YOL AÇAN KARAR

SUAT ARSLAN

ÖLMEZ

**HAZAL ARTUĞ /
İBRAHİM KARAKUŞ**

PARAYI VEREN BİLGİYE ULAŞIR

20. YIL

LÖSEV
Lösemili Çocuklar Vakfı

"Hayatımız Çocuklarımız"

2-8 KASIM LÖSEMİLİ ÇOCUKLAR HAFTASI

LÖSEV tarafından
bütün çocuklara
armağan edilmiştir.

OLMADIĞININ PEŞİNDE

MİNİNERVA

*Ağaçların ve insanların hikayesini merak ederim
En çokta uzun süre bir yerde kök salmış olanları
Bir kalpte, bir toprakta var olmuşları
Sorarlar bana; Canlı ırkçısı mısın? (yok artık)
Ne alakası var, ben kök salmayıp savrulanım
Olmadığının merakı bu
Savrulan; bağımsız özgür. Tamam!
Peki kök salan;
Meyve vermek sevgi midir, istikrar mı?
Ben hiç meyve vermedim, rüzgarın meyvesi yok.
Savrulanların meyvesi olmaz.
Sorun bana; Sen meyvenin mi, yoksa kök salmanın mı peşindesin?
Derim: Olmadığının peşindeyim ve öldürmediğimin.
Belki meyve, belki ağaç ve kim bilir belki insanın.*

ANKARA

AYŞE NUR ÇALIŞKAN

Bir Salı günü yine bağlamış başına karaları Ankara'm. Caddelerinde hazan ayazı; yollarında kucak kucak yaprak...

Dikimevi'nden Kızılay'a giden istikamette bin çeşit insan. Kimisi memur belli elinde çantası, beyaz yakası ; kimisi öğrenci sırtında çantası , üstünde forması. Kimisi memnun halinden yüzünde tebessüm ;kimisinin hüznün...Bende ise o meşhur grilik baskın. Çantamda biraz neşe biraz hüznün ;biraz umut , biraz umutsuzluk.

Çoğu insanın yanında bir yakını , kimisinin de ben gibi bir çift kulaklık. Çalan şarkılar hep farklı farklı. Kıyafetler , ten rengi, memleketleri , maddi durumları farklı farklı. Fakat hepsi tek bir çatı altında denk düşmüş , aynı şehirdeler. Kiminin eşi, kiminin işi, okulu burada diye göçüp gelmişler buracıklara. Buralarda aşkı, başarıyı, mutluluğu aramaya koyulmuşlar. Amaçları farklı belki fakat yolları aynı yere çıkmış. Koskoca ülkede burada kesişmiş yolları.

Kiminin kalabalık metroda gelecekteki aşkı yanına oturmuş, kiminin önünden geçerken bir anlamı olmayan üniversite onun okulu olmuş.

Kimi aradığını bulamamış buralarda, toplamış bavulunu koyulmuş Aşti yoluna.

Kimi de benim gibi akışına bırakmış , tertemiz, boş yapraklı defterler almış kendine yaşayacak ve yazacak hikayeler bulabilmek için...

*"Benim naçiz vücudum
elbet bir gün toprak olacaktır;
ancak Türkiye Cumhuriyeti
ilelebet payidar kalacaktır."*

K. Atatürk

10 Kasım
Saygıyla anıyoruz

LÜTFEN SARI ÇİZGİYİ GEÇMEYİNİZ

HAZAL ARTUĞ

Her metro istasyonunda tanıdık bir uyarı yazısı karşılar bizi. “Lütfen sarı çizgiyi geçmeyiniz.” uyarısı. Yolcuların güvenliği için yazılan bu uyarıyı ne zaman görsem biraz düşüncelere dalarım. O uyarı, ray hattından ve oluşacak kazalardan insanları korumak için yazıldı. Peki hayata karşı ve alacak kararlarımızda da bu uyarı olsaydı önümüzde?

Bizi uyaracak, başkasının sarı çizgilerine girmekten bizi alıkoyacak bu yazı olsaydı eğer, daha mı kolay olurdu hareket alanımız? Bencillik, düşüncesizlik, bazen sığ düşünceler biz ve ilişki kurduğumuz insanlar arasında geri dönülmez bir yıkıma sebep olabiliyor. İstesekte istemesekte bir yerden sonra bağlar kopabiliyor. Küçük bir söz, davranış bile bunun nedeni. Eğer metrolarda yazan yazı gibi biriyle iletişim kurduğumuzda bu uyarı yazsaydı, durup bir düşünürdük. Hangi sarı çizgisine basmamamız gerektiğini. Buradaki sarı çizgi tabii ki hayali ve hem bizi hem de karşımızdakini kırmak ve kırılmaktan korurdu. Hepimizin kendi sarı çizgileri var geçilmesini istemediğimiz. O çizgiyi aşanlar çok sevdiğimiz de olsa bizi yaralayabiliyor çünkü.

Hayat, rayların üzerinde giden bir tren gibi dümdüz ilerlemiyor. Kestirmeleri, çıkmaz sokakları, yol ayrımları var. Bu yolculukta her durakta bir şeyler öğreniyoruz. Her durak bizim için hayati bir gelişim barındırıyor aslında. Binen ve inen yolcular bize kendi hayat yolculuğumuzda bir öğreti hediye ediyor. Bazen bu hediye canımızı yakıyor bazen de iyi ki var diyoruz. Bazen güvenimizi kırarak, umudumuzu söndürecek yolcularla karşılaşılıyor. Hunharca, hiçbir şekilde beklemeden ve çizgilerimizi umursamadan hayatımıza dahil oluyorlar. Bizi değil, sadece kendilerini ve kendi hayat yolculuklarını önemsiyorlar.

Bizim de duraklarımız var. Bizim de sarı çizgilerimiz var. Bazen umursanıyor, önem veriliyor, bazen de hiçbir şekilde duyulmuyor ve görülüyor. Hayatı olduğu gibi karşılamakta zorlanıyoruz. Her şey bu zamanda daha da üzerimize gelir oldu. Daha da köşeye sıkışmış hissediyoruz. Aynı gökyüzü altında bin bir çeşit insanız. Hayatlarına dahil olduğumuz insanların sarı çizgilerine önem vermeme gerekiyor. Biraz zor belki ama yapılması gerekli. Saygı, sevgi, güven ve umut ortamında yolculuklar daha da kolay. Çıkmaz sokaklar kayboluyor, kestirmelere bile gerek duymayabiliyoruz. Yol ayrımına gelince. Kendi adımıza verdiğimiz kararlar, seçimler bizden başkalarını da etkileyecekse, orada bir durup düşünmek gerek. Kimsenin sarı çizgisine basmadan ilerleyebilmek için...

BELİRSİZLİKLERE YOLAÇAN KARAR

İBRAHİM KARAKUŞ

Okullar veya sınıflar arası turnuvalar, öğrenciler ve okul için her zaman renk getiren organizasyonlardan olmuştur. Bu turnuvaları daha güzel hale getiren olaylarsa, kazanılan tecrübe ve ilerde anlatılabilecek hatıralardır.

Gençlik ve Spor Bakanlığı'nın aldığı son kararlar da bu kazanımlara zarar vermiş görülüyor. İstanbul ve Ankara'da geçerli olan kararda; il turnuvasında lisanslı olarak müsabakaya çıkan bir öğrenci, ilçe turnuvasında forma giyemeyecektir, yazmaktadır. Bu kararın amacı sorulunca da daha fazla lisanslı sporcunun olması amaçlanmaktadır vb. açıklamalar yapılıyor.

Amaca bakıldığında iyi niyetli ve faydalı olabilecek bir amaçmış gibi görünüyor. Fakat amacın içeriği iyi bir şekilde doldurulmamış. Çünkü bu müsabakalar turnuva şeklinde ilerlemekte. Yani il turnuvasında bir maçta elenen takımda oynayan öğrenci, kocaman seneyi bir maçla kapatmış olacak.

Hal böyle olunca da alınan karar, yalnızca sporcu sayısındaki artışa sebep olacaktır. Kocaman seneyi tek bir maçla sporcuların geçirmemesi için kararın biraz düzenlenmesi gerekiyor. En azından bu organizasyonlar lig usulünde yapılabilir, sanki. Böylelikle tek bir maçla sene bitmemiş olur ve her öğrenci farklı farklı tecrübeler ve hatıralar kazanmış olur.

Başka bir açıdan bakacak olursak bu karar, il turnuvasına odaklanan okulların iyi sporcularını burada kullanacağı için, ilçe turnuvasının kalitesini bir hayli düşürecektir. Yine aynı şekilde ilçe turnuvasında da ilk maçta elenen takımın sporcuları, tek maçla seneyi kapatacaklardır.

Kararı sorguladıkça daha da garip bir hale gelmeye başladığından burada bırakma kararı aldım. Umarım ya bu karardan vazgeçilir ya da turnuvaların yapısı değişir. Ayrıca lisanslı sporcu sayısını artırmakla bir şeylerin de çözülmeyeceğini bilmeleri gerekmekte, diye düşünüyorum.

ÖLMEZ

SUAT ARSLAN

*Kısır arı hissettir biraz
Sıkıntılı döşeklerde açtığımız avuç
-un sahibesi bilinen bilgeç
Böyledir hiç konuşmazmış sesli
Ön taraflarda oturan tektipliseliçocuk
Onun -böyle- ısmarlama bakışları varmış
Benim ne ölmezliğimi bilmez bir
Kan sıkıntısı*

*Durgun yüzüyle durgun olmayan yüzü aynı
Hani seher kalkar gelir oturur gider
Arar sözlükten kahkahayı arar
Arkalara bakmadan en öne kurulur
Dedeler vapurlara biner, o da öyle*

*Pek edepsiz esprisi anlayışı vardır
Sinek sesle gülünen cins
Hiç savaş hatırlamam ölmediği öncü piyadenin
Kokmuyor demek cesetlerin cesetliği pes
İnmiyor o vapurdan dedeler -ve-*

*Pankromatik film tebligatı
Şaşkınlıktan ıslanmamış tabut
Korkmuş yel ve ter sarmalında eyüp
Kimse bilmezmiş dahi kendisi
Suskun peyjazda liseikiymiş
Kan sıkıntısı denildi kalabalık
Lakin kimse düzgün tanımıyor*

PARAYI VEREN BİLGİYE ULAŞIR

HAZAL ARTUĞ / İBRAHİM KARAKUŞ

Okumayı öğrendiğimden beri kitaplarla dostluğum hiç bitmedi. Okudukça kendimi bambaşka dünyalarda bulmak, yeni hayatlar yaşamak her zaman sevdiğim ve ilgimi çeken durum olmuştur. Kitap, bu dünyada biz insanlara verilmiş hediyelerden biri. Bu hediyeği iyi değerlendirmek, ondan faydalanmak için okumayı sıklaştırmak ve hiç bırakmamak lazım. Her yaştan insanın kitap okumaya zaman ayırması aslında hayata karşı bakış açısının da değişmesine yarar sağlar. Ama bir sorun var artık. O da kitap fiyatlarının çok fazla yükselmiş olması. Bu yazı da biraz bundan yakınmak istiyoruz müsaadenizle.

Kitaplara ulaşmak günümüzde her zamankinden daha fazla zorlaşır oldu. İnsanlar kitap almaya bütçe ayırmakta çok zorlanıyor hatta bazen ayıramıyor bile. Bugün kitapçılara baktığımız da eskiden 3 kitap alabiliyorken artık bu sayı 2 hatta 1 kitaba bile indiği oluyor. İnternette almak daha akılcı çözüm gibi görünse de orada da durum çok parlak değil. Özellikle bazı yazarların kitapları ve okullarda okutulan kitaplar almadan önce bizi derin düşüncelere sokuyor. Aynı zaman da öğretmenlerin durumdan haberdar değıllermiş gibi çocuklara okuma kitabı listeleri hazırlayıp, bu listedekilerin hepsinin hemen alınmasını istemeleri de beni çok üzen bir durumdur.

Her çocuk kitapların büyüdü dünyası ile tanışmalı. Ancak alamayacak durumda olanlara yardım eli uzatmak, durumlarını daha da bir zora sokmamak gerekiyor. Kitap bağış kampanyalarına destek olmak, ikinci el sektörünü canlı tutmak, sosyal medyadan kitap değış-tokuş kampanyalarına ses olmak ve düzenlemek, daha üst kademelerde olanların her öğrenciye kitap desteğı bursu sağlamaları aklıma gelen çözümlerden biri. Hatta bu burs işi olursa çokta güzel olur fikrimce.

Bu hafta dünya çocuk kitapları haftası. Dileğim her çocuğun kitaplara erişiminin kolaylaşması. Bir kitap, bir insan demek çünkü. İnsan kazanmanın yolu kitap okumaktan, okuduklarımızdan ders alıp hayata kazandırmaktan geçiyor.

PARAYI VEREN BİLGİYE ULAŞIR

HAZAL ARTUĞ / İBRAHİM KARAKUŞ

Hayal gücü diye uçsuz bucaksız bir yeteneğimiz var. Bazı insanların çok yüksektir , bu yeteneği. Her anı kendi düşünceleriyle doldurur onları resimlere veya yazılara dökerler. Biz de bu dergiyi yazarlar olarak, belirli hayal güçlerimizi ve düşüncelerimizi kelimelere aktarmaya çalışanlarıdır. Belki okuduğumuz çizgi romanlardan, kitaplardan, çizgi filmlerden ve arkadaşlarımızla olan oyunlarımızdan kazandık bu hayal gücümüzü.

Fakat günümüzde bu hayal gücünü geliştirmek için okumamız gereken kitaplara erişim, zorlaşmış durumda. Çünkü kitap fiyatları, gerçekten el yakar bir şekilde yükselmiş. Bu yükselen fiyatlar da bizden daha genç olan arkadaşlarımızın, hayal güçlerini geliştirmesine, yani kendilerine daha farklı bakış açıları kazandırmalarına engel olmaktadır.

Tabi bu yükseliş, sadece hayal gücümüzü geliştirmek için okuyacağımız kitaplarla sınırlı kalmıyor. Belirli sınavlara hazırlanmak için alınması gereken test kitapları, akademik kitaplar, kısacası aklınıza ne tür kitap geliyorsa, hepsinin fiyatı artmış durumda. Bu fiyatların düşmesi, şu sıralar bir hayli zor görünüyor. Bu sebeple de kitap bağışlarına benzer organizasyonlar düzenlenmeli ve düzenlenenlerin de sayısı artırılmalıdır. Bu yazıyı okuyup da böyle bir organizasyona üye birisi varsa, lütfen bizimle iletişime geçsin.

Bu hafta da biliyorsunuz ki Çocuk Kitapları Haftası. Umarım tüm çocuklarımız, istediği kitaplara sahip olur ve uçsuz bucaksız hayal güçleriyle, ülkemizi renklendirirler. Hepimizin bu haftasını kutluyorum.

TELETEKST DERGI

YAYIN SONA ERDİ

Bir sonraki sayıda görüşmek üzere..

